

Beyaz Masumiyet

Bünyamin ZİLE

Bu sabah uyandığımdaya, yüreğim sevinç dolu, sanki ekilen mutluluk tohumları boy vermeye başlamış, içimdeki karanlıkta. Yerimde duramıyorum. Mutluluktan uçuyorum. Bugün önemli bir şey mi var? diye düşünüyorum, hayır yok. Her günkü gibi normal bir güne başlayacağım. İşe gideceğim, evraklarla boğuşacağım. Bazı talep ettiğimiz bilgiler yine gelmemiş olacak. Telefon trafiği başlayacak, canım sıkılacak. Yine sinirleneceğim.

Öyleyse yüreğimdeki bu coşku niye?

Sonra düşünüyorum. Ramazan Bayramına daha sekiz ay var. Cumhuriyet Bayramını kutlayalı henüz üç ay bile olmadı. Ailemden birinin yaş gününe daha çok var. Yakınlarımdan birinin düğünü de yok. Alıp başımı dağlara çıkıp, gönlümce geçireceğim bir gün de değil. Öyle ise yüreğimdeki bu coşku nedendir?

Kahvaltımı yapıyorum. Perdeyi kaldırıyorum, dışarıya bakıyorum, bir de ne göreyim? Kar yağıyor, kar!

Bugün bayram, kar yağıyor. Canım işe gitmek istemiyor. Arabamı çalıştırmalıyım. Köye gitmeliyim. Sobaya

meşe odunu doldurmeliyim. Meşe odunları çıtır, çıtır yanarken, pencerenin yanına oturmalıyım ve dışarıda yağın karı seyretmeliyim.

İşe gidiyorum. Bir günlük izin alıyorum. Ver elini köy. İşte sobanın başında, pencerenin kenarında oturmuş, dışarıda yağın karı seyrediyorum. Varsın şehirde trafik kilitlenirse kilitlensin. Varsın şehirde çile günleri başlamış olsun. Varsın şehirlilerden hoşlanmazsa hoşlanmasın. Varsın kardan nefret edenler olsun. Gelip bir de benim pencereden seyretseler ya, yağın karı. O beyazdan daha beyaz örtüsüyle kocaman şehri günahlarından temizlemiyor mu? Bütün geçmişteki hatalarımızın, acılarımızın üstünü örtmüyor mu? Bütün çirkinliklerimizin üstünü beyaz bir masumiyet kaplamıyor mu? Varsın şehirliler karı sevmez ise sevmesin, ne gam!

Bir hayal âlemine dalıyorum. Kocaman bir yorgan gibi doğayı kaplıyor, beyazdan daha beyaz masumiyet. Tabiat ana bir yerlerden gülümsüyor. Karla doyasıya sevişiyor, biliyorum. Bu sene bahara gebe kalmış, bereket fışkıracak; Çayır Pınarı daha gür çağıldayacak, güller daha kırmızı, menekşeler

daha mor açacak. Çiçekler bir başka güzel kokacak. Buğdaylar daha uzun başak çıkaracak. Arıların balı daha şifalı olacak. Bülbüller yeni güftelere aşk şarkıları besteleyecek. Keklikler bir başka sekecek kayalarda. Çayırlarda kuzular, taylar bir başka semirecek. Bir başka güzel bahar olacak dünyamızda. Bereket yağıyor bereket!

Hayal âleminden sıyrılıp, yine seyre dalıyorum, bu güzelliği. Beyazlar giymiş bir balerin gibi uçuyor kartaneleri, bazen kıvrak, bazen yavaş figürler çizerek danslar ediyor gökyüzünde. Bir başka zarafet var her hareketinde. Kimi zaman acele edip, hemen kavuşmak istiyor sevgiliye. Kimi zamansa ağırdan alıyor, cilveleşiyor sevgiliyle. Bir balerin gibi, henüz bestelenmemiş bir güftenin müziğine eşlik ediyor. İnceden inceye ılık bir mutluluk, bir coşku yayıyor, yüreğime! Bu güzelliği bir daha ne zaman seyredeceğim, Kim bilir? Şükrediyorum yaradana!

Kar yağıyor, kar! İnsanlar o'nu nasıl isterse öyle algılasınlar, ne gam! Bugün bana, bu yıl tüm insanlığa bayram...